

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Cadena de Cort, núm. 11.—PALMA.

SUMARI—*Qui be prega Deu l' escolta*, per Moss. Romaguer.—*Homenatge á Cristo Redemptor*, per Moss. Romaguer.—*A mon amic D. S. y F.* per P. A. M.—*Noticies Históriques*.—*Sans y festes*.—*Al Castellet*, per A. Trias.—*Visites Pastorals*.—*Rebut y agraht*.

Qui be prega Deu l' escolta

o Evangeli d' avuy nos conta, per pedres menudes, dos miracles del Bon Jesús. El primer es la curació d' un masell. Acabava de baxar lo bon Mestre de la montanya seguit d' un estol sens nombre de gent, y tan bon punt s' hi acosta un pobret ple de llatseri, l' adora y li diu: "Senyor, si voleu me poreu curar,, Y Jesús estén totduna demunt ell la seua ma omnipotent, el toca y li diu: "Ho vull, queda net,, y, dit y fet, quedá bo y sa lo pobre masell. Li mana el Bon Jesús que no diga a persona nada res de lo succehit, que sen vaja y 's mostri als sacerdots, y, per provar qu' estava bo y sa, oferís lo present manat per Moisès.

L' altre miracle es la salut donada al criat del Centurió, qui estava baldat dins el llit sensa porerse valer en res d' ell mateix y sufrint lo que no es per a dir.

Aquests dos fets maravellosos que dexaren la gent atordida, son una prova ben clara de l' omnipotencia de l' oració per alcançar de Deu Nostre Senyor totes les gracies y mercés de que passam fretura, mentres som viadors en aquesta vall de llágrimes.

Deu ha promés escoltar y atendre les nostres oracions.

"*En veritat vos dich, que tot lo quant demanarèu a mon Pare en nom meu, tot vos ho donará,,* diu el Bon Jesús, qui es la matexa Paraula de Deu encarnada; y Deu no es com

els homes, qui sovint prometen y no atanyen; Ell no pot mudar, ni penedirse, ni tornar sa paraula arrera. El cel y la terra passarán, però la paraula de Deu no fallará.

¿Com es, donchs, n' hi ha qui diuen, que nos hem cansats de demanar a Deu una gracia y fins ara tot es estat debades, fins y tot par que no nos escolta? A n' aquests cors apocats y de fe esllanguida, no seré jo, mesquinet de mi, qui los don la resposta; lo Esperit Sant es qui los ho dona per boca de lo Evangelista S. Joan: *Demanau y no conseguíu perque demanau malament.*

Si demanam, donchs, y no arribam atenyer no es perque Deu es sia refet; som nosaltres matexos qui li fermam ses mans y posam obstacles a les seues misericordies. Un de tants es perque resam distrets sensa posar esment a lo que deym, perque ¿com hem de voler que Deu nos escolt, diu Sant Cipriá, si nosaltres matexos no 'ns escoltam? No; resar d' aquest modo no es fer oració; no es això la *clau d' or* que nos ha d' obrir les arque dels tresors divinals.

Prou y massa ho sé; tant de bo que no ho sabés per experiència propia, qu' el nostre cap no té sosseh ni repòs, que la nostra imaginació no para may, y que mentres dormim y tot, ella es tan fenera que no acluca els ulls en tota la nit, ni dexa la filoua y el fus de ses mans, filant somnis y rondalles....; prou y massa que ho sé que s' es mester esser arribats a un grau de santedat extraordinaria; esser, ab una paraula, un miracle de la gracia, per poré donar aquell conta de ciencia que donava un día l' angelical S. Lluís, sobre el capítol de les distraccions, dient que: sumades totes les tengudes dins una quingena de dies no suposarían el temps que s' es menester per resar una sola Ave-María: tan recullit tenia lo seu cor, a força de vet-lar a totes hores demunt ell y viurer

sempre seguit a la presència de Deu; tot axò es ben ver; però axò no excusa, ni molt menys, la nostra dexadés, la nostra poca diligència, lo poch esment que posam als nostres resos y oracions.

Segons Sant Bernat, hi ha tres castes d'atenció. La primera es a les paraules, procurant dirles be, confegirles tal com pertoca, sense menjarse la mitat de mots, com s'esdevé moltes vegades entre la gent poch curosa de la seua ànima, qui los fa fástich resar y no més frissan d'acabar... *mal camí passarlo prest!* La segona atenció es al sentit de les paraules, posant esment a lo que volen dir, a lo que ab elles demanam a Deu. La tercera es pensar en Deu a qui van endregades totes les nostres oracions, posant al mateix temps esment a la gràcia o favor que malavetjam conseguir de sa bondat sens mida. La primera, diu Sant Bernat, es bona; la segona es més bona encara; però la tercera es la millor.

Donchs be ¿es axí com feym les nostres oracions? ¿es axí com se resa el Sant Rosari dins les llars cristianes, ahont roman encesa una espira de fe, y no s' es perduda del tot l'usança de l'avior honrada?

¡Quina vergonya! Fa feyna la jove davant els telers y tot l' esment li apar poch perque lo treball es primorós y bons doblers li ha de valer;... pren el mantí de l' arada lo pareller y posa els cinch sentits perque la llaurada li surti ben dreta y l' amo li fassa bona cara y no tenga res que dir d'ell...; però es l' hora de resar y comanar a Deu la seua ànima, y axò, com si fos feyna d' embarch, surta com surta... tot ho fan a la babel-lana. ¡Pobres errats de contes! La feyna que feym per Deu y per la nostra ànima ha de ser manco primorosa que la que feym per nostre cos y per un petit guany que que no val la pena? ¿tal volta per la soldada qu' allà dalt nos espera no mos te conte quedar milló ab Ell, de lo que malavetjam quedarhi ab nostros amos y senyors? ¿y resant axís voleu que Deu vos escolt? ¿arriba tal volta a la persona a qui la volem envíar, la carta que tiram al correu sensa posarhi l' endrega? ¿y qu' es resar distrets sinó envíar a Deu una carta sens' endrega?

No 'ns serem, donchs de Deu, si passen mesos y anys sensa rebre resposta: tota la culpa es nostra.

Esmenemnos idó; en lo que sia de la nostra part llevem les distraccions; y siaune certs, Deu nos escoltará y no solament nos donará lo que li demanarém, sinó molt més y tot, diu S. Ligorí:

A llarguesa y a cor noble y després ningú li guanya; no sap tenir res seu... te les *mans foradades*; miraulo sinó dalt l' arbre de la Creu!

MOSS. ROMAGUER

Homenatge á Cristo Redemptor

Per consagrar el sigle qu'acaba de néixer a Cristo Rey immortal dels sigles y Redemptor de l'humanitat, l' Exm. Bisbe diocessá, d'acort ab l' Ilm. Capítol de la Seu. ha tengut lo bon acort de manar que tots els divendres, a les tres de la tarde, N' Eloy y totes les campanes parroquials, tocant unes quantes batallades, recordin al poble feul les tres d'agonía y la mort en creu que de bon grat sufrí el Bon Jesús demunt l'esquerpe montanya del Calvari, per trencar les infamosas cadenes de nostron captiveri. Despertar dins lo cor dels cristians la recordanga mitx condormida de la Passió del Redemptor es lo qu' es proposa l'Esglesia al trench d' auba d'aquest novell sigle a fi de que, «recordant tan gran benefici, donem »gracies a Deu Pare. per son Fill, en lo Esperit »Sant, qui, per la seua inmensa caritat ab que »nos va estimar, se compati de nosaltres y essent »morts per lo peccat nos va resucitar en Cristo »perque fossem ab Ell una nova criatura; y rego- »nexent la nostra dignitat, recordant de quin »Cap y de quin cos som membres no tornem a la »vileça de les velles costums» y tenguem la nostra carn enclavada sempre a la creu de Christo ab los claus del sant temor de Deu y de la mortificació cristiana. Per treure lo major partit possible del pensament de nostron benvolgut Pastor, ademés del reso del Credo que recomana concedint 40 dies d'indulgència, res m'apar que será més profitós a les ànimes, ni més conforme á l'esperit de l'Esglesia, ni més plasant a Christo Redemptor com recorrer ab devoció els Passos de la seua via dolorosa, desde'l tribunal de Pilat al cim del Calvari y desde'l devallament fins a l'enterro de ses despulles sacratíssimes dins la tomba nova; y per axò traduhim y donam a l'estampa (1) aquest devot exercici, perque s'en puguen aprofitar els subscriptors d'aquest setmanari. De molts com n'havem fulletjats hem donada la preferència a n'aquest per esser el més breu, a fi de que nigu se pugua excusar ab los seus quefers de tan devot exercici, al manco tots els divendres

Però breus y tot com son aquests Passos, tenen tot l'encant de la flor qu'es encara poncella; exhalan la flaire suau de la mirra y de l'encens, dexan anar la bona olor del chrisma ab qu' el cel los va ungir. Dins cada mot les ànimes avegades a la contemplació hi destriarán un mon de misteris: son com lo granet petit de mostaga de que parla lo Evangeli; entranya'n tal virtut, ben meditat cada pas pren tal crexensa que tornantse un arbre esponerós dins son brancatge hi poren trobar soplug y penjarhi sos níus d'amor les ànimes de Christo enamorades.

MOSS. ROMAGUER

BREU EXERCICI DEL VIA-CRUCIS

I.^a Estació

Jesús adorable, *sentenciat a mort en lloch nostre*, teniu misericordia de nosaltres!—Y vos, dolcíssim cor de María, siau nostra salut y estimau molt al Bon Jesús per noltros!

(1) Ab llicència de l'Autoritat Eclesiástica.

II.^a

Jesús adorable *doblegat baix del feix dels nostres pecats per descarregar-nos del seu pes abrusador*; teníu misericordia de nosaltres!—Y vos, dolcíssim Cor de María, siau nostra salut, y perque pus may tornem pecar guardaunos prop de Vos!

III.^a

Jesús adorable, *qui queys en terra per satisfer per tantes vegades com hem caygut en pecat*, teníu misericordia de nosaltres!—Y vos, dolcíssim Cor de María, siau nostra salut, y agrahíu ab vostra amor la seva caridat inmensa.

IV.^a

Jesús adorable, *qui en lo carrer de l'Amargura trobau vostra Mare desfeta en plant*, teníu misericordia de nosaltres!—Y vos, dolcíssim Cor de María, siau nostra salut, y perdonauemos les penes y angoxes que vos hem fetes sufrir!

V.^a

Jesús adorable, *qui nos convidau a compartir lo pes de vostra creu*, teníu misericordia de nosaltres!—Y vos, dolcíssim Cor de María, siau nostra salut y a l'hora de sufrir feynos companyia y siau nostre conhort!

VI.^a

Jesús adorable, *humiliat ab befes y carnis y ab la cara plena de salivades per pagar per nostre orgull*, teníu misericordia de nosaltres!—Y vos, dolcíssim Cor de María, siau nostra salut, y demanau perdó per nosaltres pecadors!

VII.^a

Jesús adorable, *qui queys altra volta perque aprenquem a axecarnos de les nostres recaygudes*, teníu misericordia de nosaltres!—Y vos, dolcíssim Cor de María, siau nostra salut, y quant anem a caure en pecat teniemos de la vostra ma y servaemos!

VIII.^a

Jesús adorable, *qui consolau les dones d'Israel que plorant vos següeten*, teníu misericordia de nosaltres!—Y vos, dolcíssim Cor de María, siau nostra salut, y consolaemos en l'aspra pujada del Calvari de la vida!

IX.^a

Jesús adorable, *qui tornau caure per tercera vegada pensant en les nostres ingraticuts*, teníu misericordia de nosaltres!—Y vos, dolcíssim Cor de María, siau nostra salut, y feynos entrar en l'estreta però segura dressera del dever!

X.^a

Jesús adorable, *qui permeteu que vos despullen de de vostres vestits per pagar per les nostres sensualitats y desenfrements*, teníu misericordia de nosaltres!—Y vos, dolcíssim Cor de María, siau nostra salut, rentau nostre cor ab vostres llágrimes y quantre el mal esperit valeunos!

XI.^a

Jesús adorable, *enclavat a la creu per expiar les nostres males obres*, teníu misericordia de nosal-

tres!—Y vos, dolcíssim Cor de María, siau nostra salut, y feys que la nostra voluntat estiga sempre enclavada a la creu del dever ab los claus del sant temor!

XII.^a

Jesús adorable, *mort dalt l'arbre infamiós de una creu per obrirnos les portes del Paradís eternal*, teníu misericordia de nosaltres!—Y vos, dolcíssim Cor de María, siau nostra salut, y no 'ns dexeu de la vostra ma fins arribar ab Vos al Cel!

XIII.^a

Jesús adorable, *qui després de mort cercareu gombol dins els braços de vostra mare afonada dins un mar de pena*, teníu misericordia de nosaltres!—Y vos, dolcíssim Cor de María, siau nostra salut, perdonauemos y feynos assaborir la dolçor espuisida de vostr' amor!

XIV.^a

Jesús adorable, *tancat dins el sepulcre y ara dins el Sagrari, ahont dormiu el so de la mort eucarística embolicat ab la mortalla de les especies sacramentals*, teníu misericordia de nosaltres!—Y vos, dolcíssim Cor de María, siau nostra salut y conduynos a l'arracer sagrada del Tabernacle ahont no hi arriba l'embat del mon.

A. M. D. G.

A mon amich D. S. y F.

Una hermosa tortoreta
solía anar mar endins,
enganant les crespes ones,
per guaytar dins l'infinit.

Més, ses forces prest mancavan,
tota 's veyá defallí
y s' en tornava á les penyes
sens haver vist l'infinit.

Posada llavó en les branques,
demunt les branques dels pins
cap gemech milló li esqueya
com sospirar l'infinit.

Si 'l voltó ab llarga volada
l'ombretjava ó 'l corp marí,
no 'm direu, los deya sempre,
¿hont devés cau l'infinit?

¿Amich meu, no 's vé que noltros
mentre en la terra vivim
som tortoretas qu' anyoran
qu' anyoran ¡ay! l'infinit?

P. A. M.

NOTICIES HISTÓRIQUES

Any 1306. Día 28 de Janer á Palencia la commemoració de son bisbe don Pere de Puigdorfil cavaller mallorquí, persona molt versada en les lletres sagrades y en un altre dret; per lo qual meresqué es titol de *vice-canciller* de la Sta. Iglesia romana, y per la seua piedat cristiana fonch elevat, dit any, á la dignidat episcopal.

SANTS Y FESTES

DE LA PRESENT SETMANA

Dia 28.—Dilluns.—S. Valero bisbe.

Dia 29.—Dimars.—S. Francisco de Sales bisbe y dr.

Dia 30.—Dimecres.—Sta. Martina vg. y mr.

Dia 31.—Dijous.—S. Pere Nolasco conf. y fund.

FEBRER

Dia 1.—Divenres.—S. Cecili y S. Ignaci bisbes y mrs.

Dia 2.—Dissapte.—✠La Purificació de Ntra. Senyora.

Dia 3.—Diumenje.—✠de Septuagesima. S. Blay bisbe.

AL CASTELLET (*)

CONTA 'm, monstre de pedra, la teua historia; moltes generacions t' han vist, molts t' han admirat; ¿devém descobrir y acalar nostros fronts devant tos nobles recorts, ó bé enorgullits algar-mos y escupirte á la cara ab saliva de rencor, p' els molts abusos que prou comportares, per les llicen-cias qu' et prengueres?

Parla, puis, y diguesme la forsa que t' alga desde 'l profund abism á eixa altura, ¿sentires per ventura la potentia má de Deu que t' empenyía cap alt, de dintre les negres foscors del centre de la terra? ¿Volgueres dominar orgullós desde 'l co-mensament dels sigles, com á gegant vestit de pedrenca corassa, demunt eixes montanyes, suspi-rant per fets que t' omplissen de gloria? ¿Els pins que solitaris coronan ta testa, ploran ta profana-ció, ó son, pera glorificarte, cantant, engronsats p' el vent, tos fets marevellosos?

Molt accidentada historia pot ser hajas tengu-da; ans del Cristianisme, ¡qui sab! si baixá per de-munt ta forta vesta doll de sanch d' animals ó homos, servint tú, d' altar á un poble y als seus sacerdots gentils, que al teu entorn s' arreplega-van. Pot ser també, s'algás triunfant per demunt t' alta cresta un' ánima cristiana, deixante son còs sá-crificat y sa sanch preciosa que devía ab el temps valermos á noltros de grahó pera pujar á Deu.

Pero, ¿perqué t' callas y no respons á mos de-sitjos?, ¿no l' he endevinada tal volta?. ¿Fores un castell invicte que guardares als seguidors de Cristo de ses correrías dels africans? ¿asahonares tal volta al lloré, y deixares creixer damunt tú, la paumera altívola?; responme, mira que no som jo totsol qui suspir per sabreu, es tot mon poble, lo poble qui t' admira. Els arxius de tes glorias están muts, ¿no vols descubrilos á la nostra generació?

Callet, idó; farém nostro camí, dirigeix nos-tros passos y presenta nostros súplices al Deu de les altures, estotja els recorts de la nostra avior; pot ser los te arrancarán los nostros fills.

A. TRIAS

Visites Pastorals

J. M. J.—Dia 15 á les deu y mitja l' Excm. Señor Bis-be d' aquesta Diócessis feu la visita Pastoral á la Casa de les *Germanetes dels pobres*; en el cancell lo reberen el Rent Rector de Sta. Creu, el Sr. Capellá de la Casa y la Reveren-dat Comunidad de Germanetes.

Feta la visita de costum á la Iglesia, va recorre les sales dels homos y de les dones, els dormitoris, la cuyna y demés

(*) Una gran roca que s' alga dalt muntanya d' Esporlas, y així nomenada p' els naturals d' aquesta vila.

departaments d' aquella casa, quedant molt satisfet de la netedad y orde que per tot hi ha.

No parlant d' altres obsequis que feu als vellets allá re-fugiats, los demostrá el seu afecte volguent que á conta seu el dinar d' aquell dia fos més abundant, agradable y profitós.

Era de veure com aquells veyets, conuoguts del tot per les paraules plenes de sant esperit que los dirigia el Pastor de les seues animetes, contents y com si haguessin tornat 50 anys enrretra, cantavan, ajudats per les Relligioses, coples alusives á la visita Pastoral, demostrant molt bé els senti-ments relligiosos que posarn dins lo seu cor aquelles Germe-netes seves en la pobresa.

Dia 16.—Visitá l' *Assilo del Temple*, mostrant iguals sentiments caritatius y sent rebut per les minyones *verme-yetes* y les *Mures y Germanes* que s' en cuydan, ab alegre veneració.

Sortit d' aquell benèfich establiment, se dirigí al Collegi de Ntra. Sra. de la Sapiencia; sent rebut p' el Srs. Rector, Collegials y Convictors.

Acompanyavan á S. Sria Illma. els molt Illtres. Srs. Ca-pitulars, D. Martí Llobera y D. Mateu Garau, aquest Ex-Col-legial y ara Visitador de dit seminari Luliá.

Vist l' Oratori, Biblioteca, Sala Capítular y Cel-les, el Sr. Director del Museu Arqueologic, (que heues el del nostro setmanari) va mostrar els objectes allá recullits du-rant 20 anys, la major part de carácter relligiós, á tenor de la regla dictada per lo Illm. Sr. D. Mateu Jaume, de bona memoria, fundador y Patró de dit Musèu. Lo nostro Prelat, examiná ab gust les sales, galeries y ohint les explicacions que dava el Sr. Ferrá, á interessantse especialment per tot cuant té relació en lo culto y els projectats monuments á Ramón Lull.

També passá bona estona dins la Cambra dita de la *Cau-sa Pia*, ahont s' hi guardan moltes edicions de les obres del savi Ramón Lull, y fulletjá ab pler lo llibre manuscrit ori-ginal que conté l' *Exposició dels cantichs del Amich y del Amat*, per la venerable Sor Ayna Maria del Santíssim Sa-grament, Relligiosa que fou del Convent de Sta. Catalina de Sena, de Palma.

REBUT Y AGRAHIT

Afegitó.—D' un amich nostro, l' estrofa que mos man-cá en los *Goigs del Bto. Ramón*, publicats en lo derrer nú-mero; diu axí:

«Volía Ramón fundar
un Orde noble de guerra
per cobrar la Santa Terra,
y lo demés conquistar:
El vostro sant Zèl volía
un rebany y un Pastor, etc.
Pastor, etc.»

L' ha transcrita d' una imatge estampada en *Casa de la Viuda Frau-1752*. Sa xilografia representa al Beato, ex-clamant. ¡Oh, Bonitas! baix de Sant Cristo.

—*Invitaciones*, per assistir á l' apertura de Sessions de la Real Aademia de Medicina y Cirugia y á les vetlades del *Orfèu Mallorquí*.

—*Almanaque de la Revista Balear de Ciencias Médicas-1901*—Excelent llibret que ofereix datos d' interés y uti-lidad.

—*Una limosna por Dios!* Circular que la Honorable Junta de fundació d' un Hospital á Inca dirigeix á sos vesins, invitantlos á contribuir als gastos de tan benèfich y neces-sari establiment. Está escrita ab ardent saba de Caritat cristiana y mereix los corals elogis de cuants s' interessan p' els seus germans pobres malalts.

Si qualqu vol ajudar, per conducte de aquest setmanari, tendrem molt de gust en servirlo, trasmetent á dita Junta les llimosnes que recaudém en la nostra Administració.